

De SYV LOVER
FOR SUKSESS

De SYV LOVER
FOR SUKSESS

Av HERBERT W. ARMSTRONG

**DETTE HEFTE ER IKKE TIL
SALGS.** Det utgis av Guds Ver-
densvide menighet som en gratis
opplysnings-tjeneste i offentlighe-
tens interesse.

HVORFOR har bare svært få — av kvinner såvel som menn — suksess i livet?

Hva er egentlig suksess?

Her er det overraskende svar på livets vanskeligste problem, beviset for at INTET MENNESKE TRENGER Å BLI EN FIASKO!

Alle som har lykkedes i livet har fulgt disse syv lovene!

Den eneste VEI til suksess er ikke en trykt formular som fås i handelen for penger. Man kan ikke kjøpe den! Prisen er ens egen anvendelse av disse syv virksomme lovene.

HAR du noensinne tenkt over at det kunne være en *grunn* til at så mange mislykkes i livet? Ikke bare menn og karrièrekvinner men også koner og mødre!

Er du en av dem som strever med problemet å få “endene til å møtes”? Det gjør vi nesten alle sammen. Dette problem behøver ikke å bety fiasko — men det leder ofte til det.

Det er en kjensgjerning — det store flertall ender opp som mislykkede. Og dog *trenger* ingen bli det! La oss se på *fakta* i verden.

Er DETTE suksess?

Hvert annet minutt forsøker en eller annen å begå selvmord i USA. Hver dag er det nesten 70 som *lykkes* [i Norge 6 pr. uke] men er det å lykkes? Verdens Helseorganisasjon anslår at ca. ett tusen personer begår selvmord i verden — *hver dag!*

Selvmord overstiger nå mord. Nå er det foreslått en forening til forebyggelse av selvmord! Men *årsaken* er den enkeltes **FIASKO!**

Selvsagt går bare et mindretall til denne ytterliggheit, men det overveldende flertall ender faktisk sine liv i fiasko.

En god del av verden har for tiden “velstand”. Og dog — selv i høykonjunkturs USA — har flere foretagender gått konkurs i et år nå nylig enn i noe annet av de siste tjueseks år. Verden over går en sjokkerende tendens med et økende antall konkurser. Mange millioner gir seg daglig over, slik at **FALLITTENS** snikende kreft kan lenke dem til et liv i ulykkelige omstendigheter, som bare døden lover å løse dem fra.

Men **HVORFOR?**

HVORFOR har bare de svært få virkelig suksess? Er det det rene sjansespill — går det bare slik — er det bare hell? Eller er det bestemte grunner?

HVORFOR finner alle, bortsett fra de ganske få, seg avhengig av andre når de kommer i 60- 65-årsalderen? Hvorfor må vi ha folkepensjon, sosialhjelp og veldedighetstiltak til støtte for ikke-invalidde, ikke-handikappede hjelpeløse? Hvorfor må barna så ofte ta seg av gamle foreldre — når det burde være omvendt?

Jeg skal fortelle deg hvorfor!

Det finnes bestemte grunner! Syv fundamentale lover ligger til grunn for suksess! Det er på høy tid at folk lærer dem å kjenne og *slutter* denne ulykkelige, unødige tragedie!

A finne svaret

Da jeg var en ung mann på tjuetre, var jeg medlem av redaksjonsstaben i et blad med utbredelse over USA. Jeg ble sendt gjennom USA på reiser som dekket ti til femten stater for hver tur. Min oppgave var å undersøke forretningsforholdene og innberette anvendelige idéer og fakta. Jeg intervjuet forretningsmenn og medlemmer i handelskamrene. Jeg diskuterte grossistenes og fabrikantenes problemer med dem. Jeg søkte fram til idéer og metoder som med hell var anvendt i sales-promotion og public relation, som hadde kuttet omkostningene og øket omsetning og fortjeneste.

En av de ting redaksjonen gav meg i oppdrag å undersøke var *årsaken* bak de få's suksess og bak de manges fiasko. Omkring 95% av de mindre, uavhengige kjøpmenn var ifølge Dun og Bradstreet på vei mot konkurs.

Dengang var vi selvsagt bare opptatt av menns suksess eller fiasko. Men de samme lover gjelder kvinnes liv.

Jeg spurte hundrevis av forretningsfolk om deres meninger. De fleste mente at suksess bare kom av overlegne evner, og at fiasko kom av mangel på det. Men denne antagelse dømte det store flertall til fiasko fra fødselen av, uten så meget som en sjanse. Om en mann manglet evnen, var han på forhånd dømt til fiasko. Det så ut som han ikke kunne gjøre noe med det. Jeg var ikke fornøyd med den tanken — og senere beviste jeg at den var gal.

Direktøren for det svære J. L. Hudson stormagasinet i Detroit mente at fiasko generelt kom av mangel på tilstrekkelig kapital. Et mindretall av de som ble intervjuet var enig med ham. Men også dette gjorde dollaren, og ikke mennesket, ansvarlig for suksess eller fiasko.

Faktisk viste undersøkelsen at dette var medvirkende faktorer, men bare medvirkende. En mer fremherskende faktor var, fant jeg, at folk var "kommet på feil hylle". De fleste fiasko-tilfelle skyldtes manglende tilpasning. De fleste *kunne*, om de hadde kjent disse syv lovene, ha oppnådd suksess på det felt hvor de passet best.

Denne leting etter årsaker til suksess eller fiasko opptok meg. Min utforskning av dette spørsmål stoppet ikke med disse turene for redaksjonen. Observasjon og analyse av dette problem har fortsatt gjennom årene.

Og jeg vet nå at *intet menneske noensinne trenger å bli en fiasko!*

Fiasko er ikke forutbestemt. Suksess kommer ikke rent *tilfeldig!* Den styres av *syv bestemte lover*. Kjenner du dem og anvender dem, er det lykkelige sluttresultat sikret.

Ethvert individ ble satt på denne jord i en HENSIKT! Enhver person ble satt her for å bli en suksess. Ethvert menneske *burde nyte* suksessens sødme — finne fred og lykke — leve et interessant, trygt og overstrømmende liv! Og for at *alle* skal kunne — om de er villige — høste en slik full og overveldende belønning, har Skaperen satt faktiske, bestemte LOVER i gang for å frembringe det *ønskede resultat*.

Tragedien er at mennesket gjennom århundrer og årtusener har snudd ryggen til disse lovene — disse *årsakene* til selve den suksess det krever! For lenge siden ignorerte og glemte verden dem. I dag vet de fleste ikke hva de er. *De fleste har ikke fulgt en eneste en av disse syv fundamentale lovene.*

Jeg spør i all oppriktighet — *er ikke dette en sjokkerende tingenes tilstand?* Det er faktisk hele verdenshistoriens enorme tragedie!

Det kan ikke kjøpes!

Hvis en eller annen anerkjent ekspert hadde enerett for salg av en plan som var garantert å gjøre den, som fulgte den

velstående og suksessfull, antar jeg at tusenvis ville flokkes om å kjøpe planen.

En mann hadde en slik plan. Det var en slags "pseudo-psykologisk" religion. Han lovet at planen ville gjøre dem som fulgte den velstående og rike — og på lettvinnt måte, selvsagt. Dens utbreder annonserte at den hadde gjort *ham* rik. Han skrøt av sitt fine hjem, sitt høyloftede orgel-rom. Herav skulle sluttet at planen ville gjøre kjøperen like velstående — men han unnlot å nevne at det var de naive fjols som kjøpte hans svindelplan som gjorde *ham* rik.

Denne mannen kom tilfeldigvis over en fengende, fengslende overskrift for annonser i blad og aviser, som mangedoblet svarene. Han brukte den i årevis. Men til slutt slet den seg selv ut. Denne sjarlatans "suksess" var hverken virkelig eller varig. Han var selv en enorm fiasko.

Den eneste *VEI* til sann suksess er ikke en formel som selges som en annen vare.

Den kan ikke kjøpes for penger. Den kommer *FRITT* til deg — uten å koste penger, uten pris. Det *er* selvfølgelig en pris — din egen anvendelse av disse bestemte *lovene*. Det garanteres ikke at det er en *lettvinnt vei* — men det garanteres å være den *eneste* vei til *virkelig* suksess!

Clark Gable — suksess?

Tilfellet ville at nettopp om morgenen den dagen dette først ble skrevet leste jeg i en Londonavis nekrologen over Clark Gable, den berømte filmskuespilleren. Jeg antar at verden vil regne ham for en stor suksess. Men var han det?

Hva *er* i det hele tatt suksess?

Hvordan kan folk oppnå suksess, når så få vet hva det er?

En rekke ting i denne filmstjernens nekrolog slo meg. Mine tanker var selvfølgelig opptatt av dette tema, siden jeg for øyeblikket holdt på å skrive om det.

Clark Gable ble på avisens forside hyldet som filmens *KONGE*. Han ble beskrevet som "den romantiske helten i 90 filmer". Han var blant de ti best betalte stjerner i årene 1932-43, 1947-49 og 1955. Det er 16 år. Og topp-filmstjernene

har fabelaktige inntekter. “Han var,” sa nekrologen, “en av de få idoler på lerretet som holdt seg så lenge”. Men betyr alt dette SUKSESS?

En av de “fascinerende” forhold som ble nevnt om hans liv var at han hadde vært gift *fem ganger!* Ville vi oppfatte i det minste tre mislykkede ekteskap (en av konene ble drept i en flyulykke) for SUKSESS? Nekrologen sa han *rendyrket* “de rynkede bryn, det vitende blikk, de halvlykkede øynene, *de* ørene og *det* overlegne smilet”. Dette var ikke naturlig. Han rendyrket det bevisst for kvinnene. “Clark Gable,” sa nekrologen “hadde rendyrket dette for jentene i nesten hele sin romantiske regjeringstid. “Man kunne kalle det hans varemerke. Det ville han gjort.” “For meg er det bare profesjon, det har det alltid vært,” forklarte han. Det var bare hans måte å “få seg et levebrød.”

Rike menn jeg har kjent

Jeg har i mitt liv hatt nær og intim kontakt nesten uavbrutt med anerkjente suksessfulle menn. Fra jeg var 18, i mine unge år — innen USA — og som middelaldrende — verden over. Jeg har lest mange bøker og artikler skrevet av slike menn, tallrike biografier og selvbiografier av de store og de helt store — deres erfaringer og filosofier. Jeg vet hvordan disse ledere blant mennesker tenker og handler, hvilke prinsipper og regler de følger.

Ett trekk, karakteriserte nesten hver eneste en av disse menn. Det ble penger av det de gjorde. De samlet seg materielle besittelser. Mange ledet store firmaer. De oppnådde å bli anerkjent som betydningsfulle.

Bemerkelsesverdig nok praktiserte de fleste av disse menn de SEKS første av disse syv lovene for suksess. *Dette er overmåte viktig!*

Ta f. eks. direktøren for et stort bilfirma da jeg var den unge assisterende sekretær for handelskammeret i byen hans. Han tjente store penger. Han var anerkjent i verden som betydningsfull. Han nådde toppen innen sin profesjon og industrigren. Men under den brå depresjonen i 1920-årene kom hans firma i kreditorenes hender, han mistet sin personlige, materielle vinning — og han endte sitt liv med selvmord! Var han, når alt kommer til alt, en suksess? Denne

mannen praktiserte *fem* av lovene for suksess. Han unnlot ikke bare den syvende, men også den sjette.

Så var det to store bankmenn jeg kjente; den ene temmelig godt. Det var Mr. Arthur Reynolds, sjefsdirektør for den nest største landsomfattende bank i USA. Først lærte jeg Mr. Reynolds å kjenne da han var banksjef i en bank i samme byen som jeg ble født i. Senere, da jeg var en ærgjerrig ung reklamemann på veg oppover i Chicago, gikk jeg ofte til ham for personlig konsultasjon og veiledning. Han var alltid interessert og hjelpsom. Og jeg betraktet alltid hans råd som gode og fulgte dem. Mr. Reynolds vant en viss nasjonal — og internasjonal berømmelse.

Ca. trettifem år senere gikk jeg inn i denne store banken og spurte en av dens mange visedirektører om han visste hvor Mr. Reynolds hadde flyttet hen, og hvor han døde. Jeg hadde hørt at han hadde trukket seg tilbake og flyttet til byen for vårt hovedkvarter, og døde der. Denne visedirektøren hadde aldri hørt om Arthur Reynolds.

“Hvem var *han*?” spurte han.

Han spurte andre. Ingen av dem han spurte husket Arthur Reynolds. Til slutt sendte en P. R.-sekretær bud til bankens bibliotek, og straks etter brakte en kontorist et avisutklipp. Det var den eneste opptegnelse banken syntes å ha om sin tidligere generaldirektør, som sammen med sin bror for en stor del hadde hatt ansvaret for å bygge opp denne banken til dens nåværende størrelse og betydning. Utklippet var fra en avis i San Mateo, California. Det fortalte om hans død i denne forstaden til San Francisco.

Etter å ha lest det leverte jeg dette utklipp av en nekrolog tilbake.

“Dere vil sikkert beholde dette,” bemerket jeg. “Det må være av verdi for banken.”

“Å nei da” svarte han. “Hvis De kjente ham, da bare ta det.”

Foto: Wide World Historical Pictures Service

JOHN MCHUGH tidligere styreformann i Chase National Bank of New York. Fotografert 19. februar, 1931. Innfelt: Arthur Reynolds, tidligere president i U.S.A.'s neststørste nasjonale bank. Begge var i sin tid berømte, men idag er det ingen som vet om dem.

Og slik tok jeg med fra denne store banken det som antagelig var den eneste opptegnelse i banken om denne mann som så lenge var dens generaldirektør. Hans "suksess" var ikke varig. Den ble ikke husket lenge.

Denne mannen anvendte i løpet av sitt travle liv de første SEKS av de syv regler for suksess. Og dog hva slags suksess han enn oppnådde så var den flyktig, og skjønt han hopet opp penger, samlet seg en pen aksjepost i banken, hadde et flott hjem og ble mens han levde anerkjent som betydningsfull, så døde hele denne "suksessen" ut *med ham!*

Den andre store bankmannen var Mr. John McHugh. Jeg kjente ham først som banksjef for en bank i en by i Midtvesten. Så hadde jeg en times interessant samtale med ham på hotell Willard i Washington i løpet av *American Bankers' Association's* landskongress i 1920. Han var da banksjef for en velkjent New York-bank. Senere hevet en sammenslutning av adskillige New York-banker ham til en stilling to trinn høyere enn banksjef for den dengang største bank i verden. Og dog, da jeg 36 år senere spurte etter ham i denne store banken, var svaret det samme — "Hvem er *han?* Har aldri hørt om ham!" Hans "suksess" overlevde ham ikke.

Men det finnes en *ekte* suksess som *varer!*

Men er dette egentlig suksess?

Ja, det har vært meg forunt å kjenne mange av de store og de største — særlig i den amerikanske forretningsverden. Jeg har kjent mangemillionærer, generaldirektører i store foretakender og banker, regjeringsmedlemmer i U.S.A.'s regjering i Washington, forfattere, kunstnere, foredragsholdere, rektorer ved skoler og universiteter.

For de fleste av dem betydde suksess det å samle penger og materielle besittelser og å ha anerkjent status.

En av de betydelige menn som jeg kjente var Elbert Hubbard, filosof, produktiv skribent, forlegger og foredragsholder, kjent som "Øst-auroraens vismann." "Frater'en" som han nå og da titulerte seg, ble ganske berømt. Han hadde halvlangt hår under en ekstra stor hatt og storsløyfet slips. Det ble sagt at han var god for en halv million dollar på et tidspunkt da det svarte til tre millioner [å vel kr. 7] eller mer i våre dagers marked.

Han utgav to blad, som for det meste bestod av egne skrifter, *The Philistine* og *The Fra*. Han skrøt av å ha det største ordforråd siden Shakespeare. Han utga *En amerikansk bibel*, som sjokkerte mange religiøse, skjønt han forklarer at ordet "bibel" bare betyr "bok" og ikke nødvendigvis innebærer *hellige* skrifter med mindre ordet "HELLIG" står foran. Hans "bibel" bestod av hans utvalg av skrifter fra amerikanske forfattere. Han tok med Franklin, Emerson, Paine, Jefferson, Lincoln og selvsagt *Hubbard!* Han tildelte nesten halvdelen av hele boken til Hubbard — og alle andre berømte amerikanere tilsammen delte resten.

Hubbard var ikke offer for noe mindreverdskompleks, og han prekte en *positiv* filosofi. Han hadde virkelig en sjelden innsikt og visdom i rent materielle saker og en klar forståelse av den menneskelige natur.

Han visste at "betydelige" menn krevde smiger som skuespilleren nyter applaus. En stor del av hans formue ble skapt ved å skrive en nesten endeløs serie små bøker med tittelen: *Småreiser til de stores — og de nesten stores hjem*. Disse var naturligvis trykket i en sjelden stilart på hans eget Roycroft trykkeri. Hundrevis av Amerikas rike og berømte menn betalte Hubbard førsterangs godtgjørelser for at han skulle skrive om dem i sin uforlignelige litterære stil.

Et interessant og tilfeldig innblikk i Mr. Hubbarts oppfattelse av suksess kom spontant fra hans egen munn en søndag ettermiddag da han og jeg hadde en prat sammen i hans Roycroft restaurant i East Aurora i staten New York.

"Jeg spurte en unitariansk prest," sa jeg "om han noensinne hadde vært istand til å skjelne hva slags religiøs tro De virkelig har — om noen."

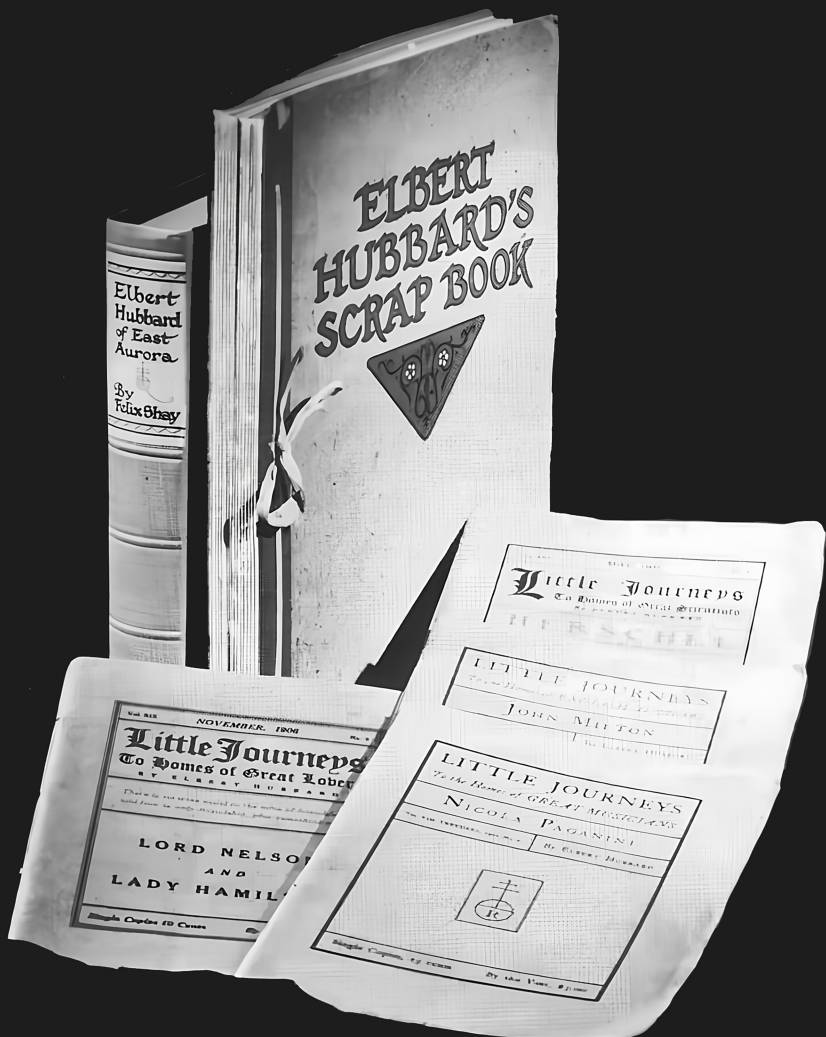
"Frater Elbertus" var straks interessert. "Og hva sa han?" spurte han nysgjerrig.

"Han sa han var ikke helt sikker, men han hadde en mistanke om at, hva Deres religion enn var, så hadde den vel sin opprinnelse i Deres lommebok og bankkonto." Det kom ingen nektelse.

"Ho, ho," lo Elbert Hubbard, "vel, jeg klarer meg bra gjør jeg ikke?"

ØST-AURORAENS VISMANN — ble Elbert Hubbard kalt. Nedenfor er noen av hans mange skrifter aubildet. De gav ham rikdom og ære i denne verden. Men idag hører man sjeldent om Hubbard. Hans begrensede suksess døde med ham.

Foto: Smyda — Ambassador College

Men var Elbert Hubbard, når alt kom til alt, en virkelig suksess? Etter menneskers målestokk antar jeg han var det. Han kjente og anvendte de første *seks* av de syv lover for suksess. Han arbeidet hardt og iherdig, og han høstet en overveldende høst — i penger, popularitet og bifall. Han og hans kone Alice Hubbard gikk i dypet sammen i Atlanteren da en tysk ubåt senket *Lusitania*. Dette var en av de keiserlige styrkers åpenbare handlinger som kastet USA inn i første verdenskrig.

Men hans berømmelse syntes ikke å vare. Man hører sjeldent om ham lenger.

Hubbard kjente materielle verdier. Men hans agnostisisme stengte døren — og kastet bort nøkkelen — som leder til forståelse av åndelige verdier. Han forstod ikke helt den egentlige MENING med livet selv. Han var ikke sikker på om det fantes en Skaper. Han var overbevist om at fundamentalistisk eller tradisjonell “kristendom” var upraktisk overtro. Han visste ikke HVORFOR menneskeheten var anbrakt på jorden — eller om det bare hadde falt seg slik! Han kjente ikke menneskets virkelige potensielle bestemmelse. Han kjente ikke den *syvende* lov for suksess. Og da han ikke kjente den syvende regelen, drog han seg, ved flittig bruk av de seks, *i gal retning* — diametralt vekk fra sann suksess!

To mangemillionærer

Vårt college i Pasadena i California har vært så heldig å komme i besittelse av en meget velstående manns fabelaktige eiendom.

Denne amerikanske mangemillionæren hadde en flere ganger større aksjepost enn noen annen i United States Steel Corporation. Dessuten eide han helt ut omtrent sekstifem andre selskaper. Og dog sa han en gang til meg: “Hva har jeg gjort siden Gud den Allmektige i den grad har forbannet meg?”

En annen gang sa han om sine fabelaktige kunstsatter som prydet hans herskapsbolig: “Mr. Armstrong, jeg kunne ikke holde ut å leve uten disse fine tingene omkring meg.” Men da han døde tok han intet av det med seg. Noe av det mest utsøkte invetaret gikk til arvinger og resten ble solgt

på offentlig auksjon. Eiendomsmeglere kjøpte herskapsvillaen med dens praktfulle hage anlegg, som lå opp til Ambassador College, på offentlig auksjon for en brøkdel av dens verdi og overførte eiendommen til college't. Den er omgjort til en viktig del av en karakterdannende institusjon, hvor studenter lærer de syv lover for varig suksess.

Sir David Yule var en britisk mangemillionær, jute-grossist i India og en av de mest velhavende menn i Europa. Hans velstand økte til tjueåtte millioner pund [á ca. n. kr. 20] i en tid da det svarte til nesten to milliarder norske kroner i våre [1980] dagers kjøpekraft. Han var antagelig den *eneste* englender som noensinne samlet en slik formue i løpet av ett liv — han arvet intet av det.

I 1925 besluttet Sir David å bygge seg en herskapsvilla på sin 4800 måls eiendom bare 8 km fra Londons utkant mot nordvest. Før dette hadde han bygget et "beskjedent" to-etasjes, ca. 14-værelses hus å bo i mens herskapsboligen ble bygget. Det skulle senere bli gjestehus.

Men etter fullførelsen kom Sir David og Lady Yule til at deres mindre hus var mer hjemlig. Det større huset ble, det tror *vi* nå, tegnet og bygget til College-bygning etter institusjonelle linjer i georgiansk arkitektur, snarere enn til et hjem.

I mellomtiden ble Sir David så opptatt med sine forretningsforetak i India at han etter hvert tilbrakte det meste av sin tid i det landet. Lady Yule, ble det meg fortalt, likte ikke India. Derfor var de fra hverandre det meste av tiden — Sir David i India, Lady Yule og deres datter, Miss Gladys Yule bodde med en stab av tjenere i herskapshuset.

Som andre velstående menn tok ikke Sir David rikdommen med seg. Heller ikke hans enke eller deres datter i sin tur. Til slutt tok skatter nesten alt og levnet mindre enn en million pund til endelig deling mellom noen få begunstigede. Sir David ble ikke velsignet med noen gjenlevende etterkommere. Hans navn og familie endte med ham.

Jeg traff naturligvis aldri Sir David. Men som rektor for Ambassador College og styreformann i det britiske selskap, som kjøpte de sentrale 730 mål av eiendommen til grunn for Ambassador College i England, hadde jeg faktisk kontroll

over Sir Davids herskaps hus og gravsted. Han ligger begravet i en beundringsverdig tegnet og utmeislet stengrav, overdekket av en sten- og trebaldakin og innhegnet av et utsmykket smijernsstakitt i en liten skogslund, og det hele er innhegnet av et annet jerngjerde. Jeg har gitt ordre til stadig stell og vedlikehold av hans grav med omgivelser. Disse [ovenstående] ordene ble skrevet i det rommelige solbeskinte klasseværelse som en gang var Lady Yule's soveværelse mens jeg så ut på det trebevokste gravsted ca. to hundre meter borte.

Sir David Yule var kjent som en fremragende suksessfull mann. Som hos andre betydelige ledere jeg har kjent, gikk hans filosofi ut på flid, streng arbeidsomhet, utholdenhet, det å holde seg til den for hensikten opptrukne linje og ubøyelig drive seg mot målet. Men var det når alt kom til alt det *rette* målet? Var dette virkelig og varig suksess?

Har denne verden noensinne lært hva SUKSESS virkelig er?

Aldri tilfreds

Hva var den egentlige *mening med livet* for disse "suksessfulle" menn?

Deres mål i livet — deres definisjon på suksess — var materiell vinning, anerkjennelse av status fra samfunnets side og de fem sansers flyktige nytelser.

Men jo mer de ervervet dess mer ønsket de seg, og dess mindre fornøyd ble de med hva de hadde. Når de fikk det, var det aldri nok.

Noen av verdens "suksessfulle" menn manøvrerer for å få sitt bilde på første side i hovedstadsavisene eller på forsiden av landsomfattende ukeblad. Dette blåser opp og stimulerer en kort tid deres ego, men det tilfredsstillende aldri lenge. Det er intet det offentlige glemmer så fort som gårsdagens nyheter!

Noen mener at mannens glede ligger i å ha mange koner, selv om de må ha dem etter hvert istedenfor i et harem. Men dette blir en loslitt erfaring, og de får aldri kjenne gleden ved ekteskapeleg lykke mellom én ektemann og én kone, hvor begge alltid er den annen tro.

Slike menn søker andres smiger og hengir seg til smisking for å oppnå det. Men, som en skuespillers applaus (ordet får meg alltid til å tenke på "eplesaus"), den varer ikke og

etterlater et vakuum med en gnagende innvendig hunger etter noe som *tilfredsstiller*! Så blir de rastløse, misfornøyde.

Deres bankkonti kan være fulle, men deres liv er tomme. Og hva de faktisk erverver seg, som aldri er nok og aldri tilfredsstiller, det må de la bli igjen når de dør!

Hva er galt?

Slike menn la i vei med gale mål. De hadde ikke forstått de sanne verdier, og forfulgte de falske.

Er det ikke på tide vi lærer den sanne definisjon på SUKSESS?

Kanskje kron-eksempelen fra hele historien er det om en fordums konge som strevde hardt, utrettet meget og oppnådde fabelaktige rikdommer. Han eksperimenterte med alle former for velbehag for å se om de brakte lykke.

Denne mann sa til seg selv: "Vel (mitt hjerte), jeg vil prøve deg med glede; nyt det som godt er!"

Og, idet han fortsetter beskrivelsen av sine eksperimenter, skriver han: "Jeg tenkte i mitt indre på å kvege mitt legeme med vin, mens mitt hjerte ledet meg med visdom — jeg tenkte på å holde fast ved dårskapen, til jeg fikk se hva det var best ... å gjøre ..."

Denne fordums konge var ung nok til å prøve virkelig å *nyte livet*. Han hadde råd til det, også. Han var en av de rikeste menn som noensinne har levd — med en nasjons ressurser til sin disposisjon. Om det ikke fantes penger nok til et prosjekt som han drømte om, øket han ganske enkelt skattene.

Så han fortsatte å skrive om sitt eksperiment på jakt etter lykke og suksess: "Jeg utførte store arbeider." Kjempemessige nasjonale byggverk og prosjekter. "Jeg bygget meg hus, jeg plantet meg vingårder, jeg gjorde meg haver og parker og plantet i dem alle slags frukttrær, jeg gjorde meg vanddammer til å vanne en skog av oppvoksende trær. Jeg kjøpte træler og trælkvinner og hadde tjenestefolk som var født i mitt hus; jeg fikk meg også meget fe, både stort og smått, mere enn alle som hadde vært før meg i Jerusalem; jeg samlet meg sølv og gull og kostelige skatter fra fremmede konger og land; jeg fikk meg sangere og sangerinner og det som er menneskenes lyst, en hustru og flere. Jeg ble større og mektigere enn alle som hadde vært før meg i Jerusa-

lem; . . . Alt mine øyne attrådde, det forholdt jeg dem ikke, jeg nektet ikke mitt hjerte nogen glede; for mitt hjerte hadde glede av alt mitt strev, og dette var det jeg hadde igjen for alt mitt strev.”

“Men,” konkluderte han “når jeg så på alt det som mine hender hadde gjort, og på den møyen det hadde kostet meg, da så jeg at alt sammen var tomhet [FORFENGELIGHET] og jag etter vind, og at det ikke er noen vinning å nå under solen.”

“Bare tomhet, bare idelig tomhet! Alt er TOMHET,” skrev denne konge etter et langt livs eksperimentering. Alt det førte til var jag — ja alltid *jagen* — og etter hva? “Etter VIND” konkluderte han. Alt det et livs hardt arbeid, kraftig driv og materielle fullbyrdelser hadde brakt ham, konkluderte han med, beløp seg til ikke mer enn en HÅNDFULL VIND!

Denne mann ble kalt den viseste mann som noensinne har levd. Han var oldtidens Israels kong Salomo. Men i all sin kostbare eksperimentering fant han aldri de sanne verdier — meningen med sann og varig SUKSESS!

Og HVORFOR?

Ganske enkelt fordi denne mannen tross all sin visdom søkte fornøyer — lykke — suksess — *på sin egen måte*, i materialisme. I begynnelsen vedtok den evige Skaper *levende lover* og satte dem i gang i nettopp *den* hensikt å produsere lykke, overstrømmende liv og ren og vedvarende glede hos alle som ville følge dem. De er de syv mektige lover for SUKSESS. I likhet med nesten alle verdens “suksessfulle” menn anvendte kong Salomo iherdig de første seks — men uten den syvende, startet han i gal retning. Dess mer han strevet — dess lenger *vekk* kom han fra sann og varig suksess.

Han *kjente* denne den syvende loven. Men “Salomo gjorde hva ondt var i Herrens øyne . . . han hadde ikke holdt seg etter sin Herres bud. Da sa Herren til Salomo: ‘Siden dette er kommet deg i sinne og du ikke har holdt min pakt og mine lover, som jeg har gitt deg, så vil jeg rive riket fra deg’” (I Kong, 11:6-11).

La meg nå fortelle deg om en nåtids-konges erfaringer. Han var en nær personlig venn av ekskong Saud av Arabia, som jeg har blitt personlig presentert for. Rikdom kom plutselig til sjeik Ali av Katar.

Katar er et lite arabisk land som stikker ut i den Persiske

bukt. Det store oljeoppsvinget var nylig kommet til sjeik Alis lille kongerike. Det gav landet med en befolkning på 35.000 femti millioner dollar [å kr. 7,20] årlig av hvilke 12½ mill. gikk til den 69-årige sjeik Ali personlig.

Hva ville nå *du* gjøre om du plutselig fikk 90 millioner kroner årlig?

Etter all sansynlighet vil du ikke komme til å gjøre det du nå tror du vil gjøre! Når så mange penger plutselig kommer i ens besittelse, endrer de gjerne ens begreper fullstendig. Det var det de gjorde med gamle sjeik Ali.

Han begynte straks å bygge prangende lyserøde, grønne og gyldne palasser midt blant stinkende mudderhytter. De var luftkondisjonerte, ultramoderne og til og med utstyrt med motordrevne gardiner for vinduene! Og nå kunne sjeiken i sin nye rikdom unngå ørkenens bakerovnsaktige, 50 graders sommere.

Han chartret hele rutefly og tok med seg et så stort følge at hans nylig kjøpte palass av en villa ved Genfersjøen ikke kunne romme alle, så de flømnet over i diverse feriehoteller.

Sjeik Ali hengav seg så til kjøp av en storslått herskapsvilla med utsikt over Beirut — og det skjønne Middelhav — til \$1.000.000. Da kong Saud besøkte ham på kongelig vis, skjenket han kongen 16 biler, hvorav en var overtrukket med gull. Gamle sjeik Ali ble så gavmild i sitt fråtseri, at hans gjeld, utover hans fabelaktige inntekt, snart steg til 14 millioner dollar!

Nyhetene gikk verden over om hvordan sjeiken *simpelthen ikke kunne få endene til å møtes* med bare 90 millioner kroner året! Ca. første november 1960 abdiserte han til fordel for sin 40-årige sønn Ahmed. En ny rådgivende forsamling sørget for betaling av gamle Alis gjeld og gav ham en pensjon stor nok til bare å forsørge en håndfull tjenere og noen få koner.

Stakkars gamle Ali! Han fant det vanskeligere å få

Foto: UPI

EN SUKSESS I DENNE VERDEN — Tidligere statsminister Winston Churchill seiret i løpet av sin karriere over mange nindringer. Han ble leder av det britiske folk og førte det gjennom Den annen verdenskrigs redsler frem til endelig seier.

endene til å møtes på 90 millioner kroner årlig enn tidligere i relativ fattigdom.

Den FØRSTE lov

Der er avgjort INTET viktigere i livet enn å vite hva *virkelig* suksess er — og hvordan oppnå den.

Hvilken lov er da suksessens første?

Før vi enn starter på første lov, la det bli sagt at jeg ikke her tar i betraktning slike generelle karaktertrekk som ærlighet, tålmodighet, lojalitet, høflighet, pålitelighet, punktligheit, etc., etc., bortsett fra at disse automatisk er inkludert i de syv reglene. Vi kan anta at man ikke kan oppnå virkelig suksess uten disse prinsipper for rett karakter.

Men det er på den annen side mange ærlige som aldri spesifikt har praktisert en eneste en av de syv lovene. Mange kan være lojale, ha tålmodighet, vise høflighet og være punktlig og dog være uten suksess fordi de ikke har anvendt en eneste en av disse syv bestemte, spesifikke reglene. Tross det dekker hver av disse lovene et svært område.

Her er da suksessens *første lov*:

SETT DEG DET RETTE MÅLET!

Ikke bare et hvilket som helst mål. De fleste av de "suksessrike" menn jeg har nevnt hadde mål. De tvang seg ubønnhørlig til å gjennomføre dem. Men å tjene penger, oppnå STATUS i folks øyne, nyte de fem sansers flyktige fornøyer har bokstavelig talt overstrødd historiens landevei med frykt og bekymring, fortvilelse og samvittighetsnag, sorger og skuffelser, tomhet og død.

Disse ting kan oppnås og nytes *sammen* med sann suksess. Men *alene* bringer de ikke suksess. Det *rette* mål innbefatter noe mer.

Med andre ord, den aller første loven for suksess angår å kunne *definere hva suksess er!* Så snart du har lært *hva suksess er*, da gjør det til ditt mål i livet å oppnå *det*.

Vet du at de fleste går gjennom livet uten noe MÅL i det hele tatt? Som jeg før har sagt, så kjenner og anvender de fleste faktisk ikke *en ENESTE EN av de syv lover for suksess!*

De fleste tenker aldri på å ha noen HENSIKT med livet. De streber i det hele tatt ikke etter noe spesielt.

Hvis du har spart sammen til en tur til Paris, Roma eller London i ferien bruker du meget tid i spent forventning til å PLANLEGGE turen. Du har imidlertid et gitt BESTEMMELSESTED — og alle planer legges for å bringe deg til bestemmelsesstedet — til det MÅLET. Du *vet hvor* du planlegger å dra til. Hvordan kunne du ellers noensinne vente å *komme dit*?

Som jeg sa en gang tidligere, de fleste har ikke noe siktepunkt — de er bare offer for TILFELDIGHETER. De *planla* aldri *med hensikt* å være i den jobben eller den stillingen som de befinner seg i idag. De bor ikke der de bor på grunn av et VALG — dvs. fordi de PLANLA det slik. De er bare blitt kastet omkring av OMSTENDIGHETENE! De har tillatt seg å drive med strømmen. De har ikke anstrengt seg for å mestre og kontrollere omstendighetene.

Jeg gjentar, den første lov er å sette det RETTE målet. Ikke et hvilket som helst mål. Man kunne sette et mål, som man hadde liten eller ingen interesse for, og så drive inn i uvirksomhet. Det rette målet vil vekke ambisjoner. Ambisjon er noe mer enn bare et ønske. Det er å ønske *pluss* å anspore seg selv — ta beslutninger, ha *vilje* til å oppnå det man ønsker. Det rette mål vil man ønske så intenst at det vil fremkalle energisk og besluttosom innsats. Det vil oppflamme en med eggende kraft.

Det burde være en altoverveiende MENING med livet. Få har noensinne kjent en slik mening. Ned gjennom århundrer og årtusener har tenkere og filosofer grundet over, og forgjeves søkt å fatte om livet har reell mening. Sokrates, Platon, Augustin og andre spekulerte og resonnerte, og dog unndrog livets sanne mening seg deres oppmerksomhet. Dette livets dypeste og viktigste spørsmål forble for dem et mysterium — en uløselig gåte!

HVIS en kunne oppdage en slik gjennomgripende MENING — et bestemt formål med at mennesker er plassert på denne jord — HVIS en kunne oppdage et menneskelig potensial større enn bare en midlertidig eksistens, skulle en tro at *det* FORMÅLET ville være det siktepunkt som kunne oppildne til dynamisk ambisjon!

Men dessverre! Hvem har noensinne oppdaget noe slikt som et formål med livet?

Var det intet større å se fram til for mine to fremragende

bankvenner? Intet større enn å nyde en flyktig status, bare for å bli glemte av dem som fulgte etter?

Finnes det, når alt kommer til alt, noe å leve for?

Jeg gjentar! Den første lov for virkelig suksess er å ha det rette målet! De menn jeg har beskrevet og som i verdens øyne klassifiseres som fremragende suksessfulle, hadde alle satt seg mål. De anvendte alle med flid alle de første seks lovene for suksess. Men da de feilet på den syvende, anvendte de de første galt. Deres suksess var flyktig.

Den livsviktige annen lov

Hvis du derfor vil ha SUKSESS i LIVET, må du først sette deg det rette mål; og så kommer FORBEREDELSENE for å nå det målet.

Altså er den *ANNEN lov for suksess* i tidsrekkefølge *UTDANNELSE* eller *FORBEREDELSE*.

Hvordan kan en vente å oppnå det tilsiktede med mindre man lærer seg know-how — viten om hvordan?

Noe vi må vite om livet — og mange vet det ikke — er at mennesker ikke er født med instinkt.

Hva dette angår har de umælende dyr en viss fordel framfor oss. De trenger ikke lære. De trenger aldri bry hjernen med boklig lærdom.

Den nyfødte kalven må ikke læres å gå. Den starter straks med å komme seg opp på sine noe ustø, usikre ben. Den faller kanskje de første par gangene, men i løpet av ganske kort tid står den, om enn noe ustøtt til å begynne med. Den trenger ikke ett å to år — ikke engang en å to timer — den lille kalven begynner å gå etter få minutter! Den trenger ikke tenke ut noe mål. Den trenger ingen lærebøker eller opplæring. Den *kjenner* instinktivt målet — *middag!* Og den *kjenner* også instinktivt veien. På sine egne fire ben går den straks til sitt første måltid!

Jeg har gjentatt så mange ganger: fugler bygger reder — pr. instinkt. Ingen lærer dem hvordan. Fem generasjoner veverfugler (Ploceidae) var isolert fra redebyggingmaterialer og så aldri et rede. Da så materialer ble gjort tilgjengelig, fortsatte sjette generasjon uten antydning av instruksjon redebyggingen. Det ble ikke kråkereir eller ørnereir. Det ble reder av samme slag som veverfugler har bygget siden

skapelsen. De hadde ingen *intelligens* til å tenke ut, forestille seg, forme og konstruere en annen slags reder.

Nå kan selvsagt hunder, hester, elefanter, delfiner og enkelte andre dyr læres og trenes opp til å gjøre visse tricks. Men de kan ikke resonnerer, forestille seg, tenke ut, planlegge, utforme og konstruere noe nytt og annerledes. De samler ikke viten, skjelner ikke rett fra galt, tar ikke beslutninger og anvender ikke **VILJE** for å utøve selvdisiplin i henhold til egen uttenkt visdom og beslutning. **DE KAN IKKE UTVIKLE MORALSK OG ÅNDELIG KARAKTER.**

Men mennesker har det ikke fullt så lett. Mennesker må lære, eller bli undervist. Mennesker må *lære* å gå, snakke, spise og drikke.

Vi kommer ikke som de umælende dyr instinktivt og straks til disse fundamentale ferdigheter. Det tar nok litt lenger tid. Det kommer nok litt vanskeligere. Men vi kan gå videre til å *lære* å lese, skrive og regne!

Og så kan vi gå enda lenger og lære å sette pris på litteratur, musikk og kunst. Vi kan lære å tenke og resonnerer, unnfange nye idéer, planlegge, forme og konstruere.

Vi kan undersøke, eksperimentere og finne opp ting og f.eks. utvikle teleskoper og lære om det ytre rom og om fjerne planeter, stjerner og galakser. Vi oppfinner mikroskopet og lærer om uendelig små stoffpartikler.

Vi skaffer oss viten om elektrisitet, om fysikkens og kjemiens lover. Vi lærer å bruke hjulet, konstruere landeveier og rulle av sted forttere enn noe dyr. Vi lærer å fly høyere, lenger og forttere enn noen fugl. Vi lærer å splitte opp naturen og få den til å arbeide for oss. Vi oppdager og utnytter atomenergi.

Men vi må **LÆRE — STUDERE —** la oss **UNDERVISE —** for å **FORBEREDE OSS** til hva vi akter å gjøre.

Noe av det første vi må lære er — *at vi må lære!*

Så snart vi har lært nok til å **VELGE ET MÅL**, er det *andre skrittet* for å lykkes med å oppnå det målet, å **LÆRE FRAMGANGSMÅTEN** — å skaffe seg tilleggsutdanning, trening, erfaring så vi får know-how til å oppnå målet.

De fleste svikter i det å sette noe bestemt mål. Og når de ikke har bestemte hensikter, forsømmer de den **SÆRUTDAN- NELSE** som gjør det mulig å oppnå noe som helst tilsiktet.

Nå hadde alle disse mennene, hvis tilfeller jeg har

berettet, sine mål. De hadde frem for alt den hensikt å skaffe seg besittelser, oppnå status og nyte de flyktige øyeblikk. Som midler til disse målene hadde de som *særmål* å lykkes i bankvirksomhet, industri, politikk, skuespill, forfattervirksomhet eller hva det kunne være. Alle **UTDANNET SEG** for sin spesielle profesjon, sitt kall.

De var vidsynte nok til å innse at utdanning ikke bare innebar boklig lærdom, men utvikling av personlighet, lederegenskaper, erfaring og viten gjennom bekjente og kolleger og ved egne iakttagelser.

Og dog var disse “suksessfulle” folk ikke virkelig suksessfulle. Ikke bare valgte de en målsetning som førte dem mot falske verdier, de feilet også i å skaffe seg den **RETTE** utdanning som ville muliggjøre den **VIRKELIGE, VARIGE** suksess — oppfylle **MENINGEN** med livet.

Det finnes altså en riktig og en gal slags utdanning.

Disse suksessfulle folk hadde ikke varig suksess. Deres utdanning feilet når det gjalt å lære dem de **SANNE VERDIER**. De valgte mål som førte dem inn på veier til falske verdier som ikke var varige.

Hele utdannelsessystemet i denne verden unnlater å gjenvinne de sanne verdier. Selv de lærde pedagoger vier seg ofte til slitsomme år innen forskning innen uvesentlige og nytteløse grener.

Den grunnleggende og mest essensielle viten — de sanne verdier, meningen og hensikten med livet, **VEIEN** til fred, lykke og overstrømmende velvære — dette fundamentale blir det aldri undervist i. Fordi det ble meg gitt å se dette forfall i moderne utdanning — og å innse dette tragiske kunnskaps-gapet — ble jeg ledet til å grunnlegge et universitet som dekker dette behovet.

Rett utdanning må lære at alt er et spørsmål om årsak og virkning — at det for ethvert resultat, godt eller ondt, finnes en årsak. Sann opplæring vil gi **ÅRSAKEN** til denne verdens onder — til personlige eller kollektive vansker — så disse kan unngås. Den må også instruere i **ÅRSAKEN** til de **GODE** resultater, så vi kan vite hvordan man kan oppnå disse istedenfor vanskene. Rett utdanning må ikke stanse opp for det å lære en å **LEVE!** Den må kjenne — og lære oss **FORMÅLET** med menneskeliv, og hvordan å oppfylle det.

En dekadent undervisning har ført til våre dagers studentopptøyer, som i sin tur kaster skoler og universiteter ut i en tilstand av vold og kaos!

Det er enda en av vår tids betegnende tragedier!

Vår verden sprer en falsk utdanning som er overlevert oss fra tenkende, filosoferende og dog misledete hedninger, som manglet kjennskap til de sanne verdier og hensikten med livet! Utdannelsens sanne historie bør i seg selv vekke til ettertanke!

Den fundamentale tredje lov

Den særdeles viktige loven som så følger, kronologisk sett, er GOD HELSE.

Vi er fysiske vesener. Sinn og kropp utgjør den vidunderligste fysiske mekanisme vi kjenner. Men mennesket er laget av stoff — 16 grunnstoffer i organisk, kjemisk forbindelse.

Det lever ved å innånde luft — hvilket er selve LIVSÅNDEN. Om de belgene vi kaller lunger ikke fortsetter å dra surstoff-holdig luft inn og ut, vil mennesket ikke leve lenge nok til å fullføre noe mål. Du er bare ett hjerteslag fra døden! Som lungene pumper luft inn og ut, pumper hjertet blod gjennom et innviklet system av pulsårer og vener. Dette må opprettholdes av mat og vann.

Og dermed *ER* mennesket bare *det det spiser*. Noen av de mest berømte leger og kirurger har sagt at 90 til 95% av alle sykdommer og svakheter kommer av feil ernæring!

De fleste er ytterst uvitende om den kjensgjerning at det *har* betydning hva man spiser! De fleste mennesker og samfunnets skikker har fulgt den oppskrift å spise hva som helst som behager ganen.

Voksne er babyer som er vokst opp. Se på en ni-måneders baby. Alt som kommer den i hendene går rett i munnen!

Min yngste bror vil kanskje ikke like å lese dette på trykk, men jeg husker da han ca. ni måneder gammel hadde klart å kripe inn i kullbingen i kjelleren. Vi fant ham der. Han prøvde å spise små kullstykker og var svart om munnen og i hele ansiktet!

Du vil kanskje le over babyer som prøver å spise sølvkrus og kullstykker. Vil du le av Det røde Kina, når de der dypner

små mus i saus og, idet de holder dem i halen, slipper dem inn i munnen som en herlig delikatesse?

Hvis du gjør det, vil kineserne le av deg til gjengjeld. De vil fortelle deg at mus spiser korn og annet rent fôr, mens du kanskje putter slimete, sleipe østers og andre av havets renovasjonsdyr i cocktailsausen og betrakter det som en delikatesse!

Tror du kanskje at voksne faktisk har LÆRT noe særlig mer enn ni måneder gamle babyer? Gå til din delikatessebutikk og du vil i dens hyller finne bokser med hermetisert ål og klapperslange.

HVORFOR? Som jeg sa, mennesker vet intet ved fødselen! Vi må lære! Men de fleste av oss vet ikke det! Og på ny, det vi ikke vet, det vet vi *ikke* at vi ikke vet! Og på sett og vis ser det ut til at de fleste helt fra babystadiet har vokst opp med å putte allting i munnen. De fleste har vokst opp med å spise hva som helst som syntes å smake godt — og hva som helst de så andre spise. Det har vært lite opplysninger om — og selv undersøkelser av HVA vi bør — eller IKKE bør — spise.

De fleste degenerative sykdommer er *nåtidssykdommer* — straffen for å spise mat som er berøvet mineraler i levnedsmiddelfabrikkene — som regel med overskudd av stivelse, sukker (kullhydratene) og fettstoffer. Andre skyldes en form for underernæring — mangel på nødvendige mineraler og vitaminer i matvarene. Og så søker folk å få “vitaminene” tilbake i systemet ved å kjøpe piller på apoteket!

En kjent leder av et “Physical Fitness” program — et helseprogram — minnet oss under et foredrag på Ambassador College om at legevitenenskapen har gjort store fremskritt med å utrydde smittsomme sykdommer men har liten suksess i å hamle opp med økningen i de ikke-smittsomme sykdommer — så som kreft, hjertesykdommer, sukkersyke og nyresykdommer. Disse siste påvirkes av gal ernæring.

Selvsagt er det også andre helselover — tilstrekkelig søvn, mosjon, masser av frisk luft, renslighet og ordentlig avføring, rett tankegang og et rent levesett.

Nettopp nå er “jogging” blitt på moten for å holde seg i fysisk form. I USA leser selv menn i slutten av førtiårene en bok av en selvbestaltet “ekspert,” og plutselig overanstrenger

de hjerte ved å løpe tre-fire km daglig. “*Mer og mer mosjon!*” roper fanatikerne.

Hvorfor har menneskene tendens til å gå til ytterligheter? Legemlig øvelse (mosjon) er bra — nyttig til litt — men som med ting flest kan det bringes hinsides loven om det avtagende utbytte. Man kan få en overdosering som gjør skade. Man er tilbøyelig til å glemme formaningen om MÅTEHOLD i alle ting.

Hva er verdien av denne overdrevne anstrengelse med å løpe 3-4 km daglig? Det stimulerer blodsirkulasjonen. Det får sirkulasjonen i gang selv i de ytterste ledd. Og *det* er bra. Å stimulere blodsirkulasjonen *er* viktig. Men vi kan også ØDELEGGE HELSEN om vi går til ubetenkte ytterligheter. Det er like store farer ved å overdrive mosjon som ved å unnlate den.

Sirkulasjon kan fremmes uten overdreven eller farlig mosjon. Jeg har aldri glemt et foredrag jeg som ung hørte i Chautauqua's dager. Foredragsholderen hadde vært president Howard Tafts trener. Umiddelbart etter Taft-administrasjonens slutt, hadde denne treneren klart å sikre seg en liste over alle — eller nesten alle USA's hundreåringer. Han besøkte samtlige personlig og spurte hva de gav æren for sitt lange liv. En brukte aldri tobakk og gav det som grunn. Men en annen hadde røkt hele sitt liv og levde fortsatt etter hundre år. En var avholdsman — men en annen drakk øl og brennevin hele sitt liv. Og slik fortsatte det. Da han hadde intervjuet dem alle, analyserte han sine notater og ble forbauset over å oppdage at de BARE HADDE ÉTT TIL felles. Og dog ble dette ikke av noen av dem gitt æren for deres lange liv. Samtlige hadde daglig frottert seg kraftig. Noen med et badehåndkle etter et daglig bad. Andre med børste. Men på ett eller annet vis hadde hver av dem stimulert blodsirkulasjonen helt ut i fingre og tær ved daglig frotering eller massasje.

Mange spør hvordan jeg — nå i mitt 84 (87)nde år — opprettholder energi utfoldelsen, vigør og driv. Jeg er sikker på at det er mer enn en grunn — men jeg “jogger” ikke, går ikke inn for noen slags mani. Jeg GÅR — beste form for mosjon i min alder. Men helt siden jeg hørte det foredraget, kanskje for 60 år siden eller mer, har jeg FROTTERT meg daglig.

Metode? Et stort badehåndkle etter en daglig dusj. Jeg prøver å få nok søvn. Jeg passer på avføringen (meget viktig). Jeg prøver å være omhyggelig med kosten. Og jeg har en veldig stimulans — et drivende FORMÅL med livet, fordi jeg har forstått hva som er livets MENING. Og det sporer til aktivitet! Jeg har et kall å fullføre som er viktigere enn mitt liv. Det er ikke mye tid til overs — og det MÅ og VIL BLI FULLFØRT! I tillegg til alt dette henter jeg kraft fra en høyere Makt. Jeg antar at det er svaret.

Gjennomsnittsmennesket har aldri tenkt over at det *ikke* er naturlig å være syk. Sykdom og lidelser kommer bare av brudd på kroppens og sinnets *naturlover* — de fysiske helseLOVER. De fleste *har ikke lært* at det finnes slike lover! De antar at det er naturlig å være syk nå og da i livets løp. Intet kunne være lengre fra sannheten.

Sykdom bør ikke tas for gitt. Noen eksperter går så langt som til å si at vi ikke *får* en forkjølelse — vi *spiser* oss til forkjølelse og influensa! De forklarer at forkjølelse og influensa bare er en unaturlig og fort utskillelse av toksiner og giftstoffer som er lagret i kjertlene som resultat av feilernæring.

Nå, hva med verdens store og største menn? De vet vanligvis ikke alt som kan vites om lover for god, robust helse og et klart og våkent sinn. Men sammenlignet med *gjennomsnittet* vet de ganske meget. De har som regel kunnet glede seg over, skal vi si en *forholdsvis* god helse!

For eksempel har De forente Staters president alltid en lege knyttet til Det hvite Hus som til stadighet overvåker presidentens helbred. Det fordres faktisk at presidenten får en viss mosjon. President Eisenhower spilte ofte golf. President Kennedy tok en daglig svømmetur. President Taft hadde en trener som daglig holdt øye med den overvektige president.

Og dog er det meget, som selv disse betydningsfulle folk ikke vet om grunnene til sykdom, svakheter og defekter.

En faktor, antar jeg, har rent alment arbeidet *for* slike menn. Den mentale innstilling har *faktisk* en betraktelig innflydelse på den fysiske tilstand. De fleste menn med "suksess" — slik verden vurderer suksess — tenker konstruktivt, positivt og med en tillitsfull innstilling. De

tillater seg ikke å tenke negativt eller å innta en fryktsom, bekymret eller motløs innstilling. De tillater seg ikke å komme i ukontrollerte stemninger med mukking og klaging. De tvinger seg til sinnslikevekt. Og vel vitende om ansvaret på sine skuldre legger de sansynligvis mer bånd på seg mot utskeielser enn folk flest.

Uten helse er en sterkt handikappet, om ikke totalt avskåret fra å gjennomføre noe. Den fjerde lov for suksess angår at man i høy grad er avhengig av god helse.

Den ytterst viktige fjerde lov

En kan ha valgt seg sitt *mål*, og i og med det, ha utviklet veldige ambisjoner for å oppnå det. En kan ha startet med å *utdanne* og trene seg for gjennomføringen, og kan til og med ha *god helse* og dog ha liten eller ingen framgang med fullførelsen.

Når alt kommer til alt er suksess å *utrette* noe, GJØRE noe. Man sier at en hvilken som helst død fisk kan flyte med strømmen, men det kreves en levende for å svømme imot. En inaktiv person vil ikke fullbyrde noe. Fullbyrdelse er HANDLING.

Nå kommer en ytterst viktig lov.

Den fjerde lov for suksess er derfor **DRIV!**

Halvhjertet innsats kan føre en et lite stykke mot målet, men det vil aldri føre langt nok til å nå det.

Du vil alltid finne at den *utøvende leder* av enhver voksende organisasjon med suksess har *driv!* Han setter seg under et konstant *press*. Han driver ikke bare seg selv, han driver de under seg, ellers kunne de henge etter, slappe av og stagnere.

Han kan føle seg søvning og avsky å våkne og komme seg opp om morgenen. Men han nekter å gi seg over til en slik impuls.

Jeg husker de kampene jeg en gang hadde i en slik situasjon. Det var under en av mine rundreiser som "Mannen med idéene," som 22-årig representant for et blads redaksjon. Jeg hadde en ren kamp gående med min søvnhet. Jeg tok opp den vanen søvning å besvare hotellets morgen-telefon-ringing og så straks gå tilbake til sengen og sove videre. Så kjøpte jeg en "Baby Ben" ringeklokke, som jeg tok

med meg. Men det viste seg at jeg stod opp, slø den av og hoppet i seng igjen. Jeg var for døsig til å skjønne hva jeg gjorde. Jeg var ikke våken nok til å sette inn vilje for å tvinge meg til å stå opp, komme meg i dusjen og bli fullt våken og oppvakt. Det var blitt vane.

Jeg måtte bryte den vanen. Jeg måtte gi meg selv en spore. Jeg trengte en vekkerklokke som ikke kunne slås av før jeg var tilstrekkelig våken til å komme i gang for dagen.

Så en aften på hotell Patton i Chattanooga i staten Tennessee ringte jeg på hotellguttene. I de dager var vanlige drikkepenge 10 cent. En halv dollar hadde da omtrent samme virkning som en 20\$-seddel i dag. Jeg la en sølv-halvdollar på kommoden.

“Ser du den halvdollaren?” spurte jeg.

“Ja Sir!” svarte han med øyne som strålte av forventning.

Etter å ha forvissnet meg om at han fortsatt ville være på jobben kl. 6.30 neste morgen, sa jeg: “Om du vil dundre på den døren i morgen kl. 6.30 til jeg åpner, og så blir stående i rommet og hindrer meg i å gå i seng igjen til jeg er påkledt, da er halvdollaren din.”

Jeg oppdaget at de hotellguttene for en halvdollar til og med ville slåss med meg for å hindre meg i å krabbe i seng igjen. Slik satte jeg en spore i meg selv som brøt denne vanen med å være døsig om morgenen og *fikk meg opp og i gang!*

Mange arbeidere når aldri høyere enn den jobben de tilfeldig har fordi de ikke har *driv*. De slapper av, arbeider langsomt, driver omkring, setter seg og hviler så meget de kan. De må med andre ord ha en bas over seg som *driver* dem, ellers ville de antagelig sulte. De ville aldri bli vellykkede bønder — for en bonde må for å lykkes stå opp tidlig, arbeide lenge og drive seg hardt. Det er en av grunnene til at så mange må arbeide for andre. De kan ikke stole på seg selv — de må drives av en med mer energi og driv.

Uten *energi, driv og stadig fremdrift* kan man spare seg å tenke på å få virkelig suksess.

Lov nr. 5 — for nødtilfelle

En kunne tro at om man har et mål — og dertil ambisjon til å oppnå det tilsiktede — om man så trenes, utdannes og får

erfaring i det å arbeide mot det målet, har god helse og stadig driver seg ubarmhjertig mot det tilsiktede, at man da kan være sikker på å oppnå det.

Så viktige som disse fire lovene er, de er ikke nok.

I livet møter man stadig risikomomenter, hindringer, uventede problemer og tilbakeslag. Du kan ha framgang helt etter planen, og så PANG! — som lyn fra klar himmel, kommer uventede komplikasjoner. Det oppstår en eller annen plutselig situasjon som synes å stoppe deg helt, eller i det minste å sette deg sterkt tilbake.

Derfor må man, for å møte disse stadig oppkommende problemer ha:

Lov nr. 5, for unntakstilfelle — *OPPFINNSOMHET!*

Når komplikasjoner, hindringer, uventede situasjoner synes å sperre veien, må du ha *RÅDSNARHET* for å løse problemet, overvinne hindringen og fortsette den utstakede veien.

År tilbake leste jeg en bok om det gamle *somletoget gjennom Arkansas*, hvor man måtte regne med kuer som lå i sporet forut. Toget kunne ikke fortsette til bestemmelsesstedet før hindringen var fjernet.

Da vi i 1924 kjørte den gamle Ford T-modellen fra Iowa til Oregon på 18 dager støtte vi på gjentatte nødssituasjoner som motorvansker, punkteringer eller eksploderte dekk. Vi måtte løse vanskene ved å lappe slangene, legge innlegg i dekkene, og selv foreta våre reparasjoner langs veikanten når motoren gav opp.

Jeg lærte en lekse om besluttosomhet og oppfinnsomhet på mitt første besøk til Niagara. Det var 25 desember, antagelig i 1913 med islag og tøvær. Jeg slentret ut på Goat Island, som deler elven like ovenfor vannfallene. Et punkt var det en svær klippe. Den så ut som en barriere, umulig å passere for den raskt strømmende elven, som raste mot sitt bestemmelsessted, ned over fallene og strykene nedenfor og videre til Ontario-sjøen.

Jeg så på med spent oppmerksomhet. Ville det strykende vannet stoppe opp, bryte av, gi opp? Ikke på vilkår! Jeg ble fjetret over å se vannet hvirvle rundt den svære blokken — skylle over den, til og med finne et hull *gjennom* den, plaskende, brakende, brølende på sin vei mot målet!

IBM- folkene har laget et kjent kort som finnes på mange kontorer og som sier "TENK!" (think) — og noen ganger staver de det med vilje "TEMK!" (think)

Når plutselige nødssituasjoner oppstår, da er det mer enn noensinne nødvendig med en klar hjerne, rolige nerver, rask tenking og et sunt resonnement!

Man trenger RÅDSNARHET!

Man trenger et kaldt hode for raskt å få tak i alle *fakta* og ta en klok beslutning.

Holder *du* deg rolig i nødssituasjoner, eller mister du fatningen og bryter sammen? Er du snartenkt og dog klar og logisk eller stivner du og blir lamslått?

For å lykkes må man dyrke evnen og *vanen* med å holde seg rolig og dog reagere raskt i en spent situasjon, nå fram til rett beslutning og så *handle deretter!*

Og nå skulle man helt *sikkert* tro at disse *fem* ressurser er alt som trengs for å garantere endelig suksess. Og dog feiler fortsatt ni av ti som har disse fem — uten den viktige 6. lov.

Betydningen av lov nr. 6

Et av eksemplene gjengitt på de første sidene var om direktøren for et større bilkonsern. Han hadde gjort bruk av de første fem av disse lovene — dog bortsett fra at han som de andre hadde det vanlige målet som leder i gal retning. Og dog begikk han selvmord da han i lyn-depresjonen i 1920 mistet sin formue.

Denne mann hadde nådd det punkt hvor han etter alt å dømme var *ferdig!* Gjennom livet hadde han med rådsnarhet løst oppdukkende nødssituasjoner og problemer. Men nå syntes det plutselig som om alt var revet bort under føttene på ham. Alt han hadde arbeidet for. Alt han hadde samlet seg. Alt han hadde satt sin hug til. INTET var tilbake! Han var utkjørt — ferdig! Slik så det ut for ham. Det kan ha vært et ekteskadelig krakk samtidig — jeg kjente ikke hans privatliv.

Han gav opp! Begikk selvmord.

Så nær suksess og dog så fjern!

Ja, ni av ti kommer i det minste en eller to ganger i livet derhen hvor de synes å være totalt *slått ut!* Hvor alt er *tapt* —

dvs. tilsynelatende. De gir opp og bryter av når bare litt mer besluttsom vedholdenhet, bare litt mer tro og utholdenhet — litt mer *VILJE* til *IKKE* å *GI SEG* ville ha snudd en tilsynelatende sikker fiasko til glimrende suksess.

Lov nr. 6 er altså vær UTHOLDENDE — ha viljen til ikke å gi seg!

Jeg vet hva jeg snakker om! Jeg har nådd det punktet mer enn én gang! Også jeg fikk alt revet bort under meg i lyndepresjonen i 1920.

Jeg hadde hatt en inntekt, da jeg enda var i tjueårene tilsvarende \$175.000 [å n.kr. 5.-] eller mer pr. år etter dagens kjøpekraft (1980). Men ca. 90% av det kom fra fem-seks store konserner i Midtvesten. De fleste av disse “gikk nedenom” — det vil si, de kom på kreditorenes hender.

Senere, i 1926, ble et reklamefirma som jeg hadde startet på vestkysten revet bort under meg ved en beslutning truffet i et aksjeselskap østpå. Et million-prosjekt ble tilintetgjort ved krakket på aksjemarkedet og depresjonen i 1929. Men jeg gav meg ikke og gav ikke opp å leve. Det var *DA* mitt livs *MÅL* ble endret!

Selv i de to første årene av Ambassador College's virksomhet stirret vi stadig nederlaget i øynene. Nesten alle trodde vi var *ferdige* — at vi hadde gått fallitt! *HVORFOR*, tenkte de, innså jeg det ikke og *GAV OPP*? I de dagene måtte jeg høre på kolleger omkring meg som stadig snakket om “når dette college legges ned.”

Men det *ble ikke nedlagt!* I 1949 kom vi ut av vår første finansielle krise. Senere den annen. I dag tror jeg vi med rette kan si at colleget faktisk er *en strålende SUKSESS!* Og vår virksomhet er idag verdensomspennende og i stor målestokk.

Men enda trenger vi en lov nr. 7!

Nå skulle det vel synes *sikkert* at om en følger disse *SEKS* lover for suksess, da vil intet mer bli forlangt!

Og dog, disse “suksessfulle” menn som jeg har beskrevet, fulgte disse seks prinsipper. De nådde sine mål. De tjente penger. De oppnådde anerkjent status. De nød flyktige gleder.

Allikevel var deres liv tomme — de var aldri tilfreds —

de var misfornøyd, de fant aldri varig, permanent, vedholdende *lykke* — de tok ikke sine ervervelser med seg da de døde, og deres berømmelse døde med dem!

Det de manglet — det ALLE mangler som går glipp av VIRKELIG suksess, er å anvende suksess-lov nr. 7 — den viktigste av dem alle!

Det er den ingrediens som ville ha endret *alt!*

Den oversette SYVENDE lov

Jeg har reservert denne framfor alt viktige syvende loven til å bli forklart sist. Men langt fra å være den minste, er den den første i vital betydning!

Jeg har holdt den tilbake til nå fordi 1) det er den aller siste som folk vil anerkjenne og anvende; og 2) idet den er den første til å muliggjøre *virkelig* suksess, vil jeg anføre den sist så den forblir innprentet i lesernes sinn.

Når alvorlige sykdommer rammer en, kaller folk på legen. Det går av seg selv for de fleste å stole på menneskelig sakkunnskap og dyktighet — på piller, medisiner og kniver. Men til slutt, når den tilstedeværende lege — kanskje i samarbeid med tilkalt spesialister — ryster alvorlig på hodet og sier at det ikke er mer den medisinske vitenskap kan gjøre — det er nå i hendene på en høyere makt — da, endelig roper folk fortvilt til sin Gud og Skaper!

Er det mulig at den levende GUD kan være en faktor ved bestemmelse av suksess eller fiasko i livet? Få har tenkt seg det.

Folk vil hele livet igjennom se bort fra enhver tanke om guddommelig ledelse og hjelp — og dog, om man etter et skibbrudd langt til havs skulle befinne seg på et rev uten mat og vann, er det bemerkelsesverdig hvor fort man vil begynne å tro at det virkelig er en levende Gud! I en siste tilflukts desperasjon vil de fleste rope til ham som de hele sitt liv har ignorert, vært ulydig mot og tatt for intet.

Synes det ikke ubestridelig at om det står en medfølende, godgjørende Skaper klar og villig til å gi oss hjelp som en siste utvei, at det da ville ha vært fornuftigere å ha søkt hans ledelse og hjelp hele livet? Og dog har noen oppnådd rikdom, levd i luksus, og så når de plutselig taper alt, snur de seg endelig til Gud i sin økonomiske nød. Andre

har begått selvmord. Få, synes det, vil noensinne stole på sin Skaper, han som opprettholder alt liv, før de føler seg hjelpeløse og i desperat nød. Og selv da er motivet alt for ofte selvisk.

Og dog, om vi skal få nyde de gode tingene i livet — frihet fra frykt og bekymringer, fred i sinnet, trygghet, sikkerhet, lykke og overstrømmende velvære — så er selve KILDEN hvor dette kommer fra den store GUD! I og med at alt kommer fra ham uansett, hvorfor så ikke tappe av den KILDEN helt fra begynnelsen?

Men i våre dager med moderne vitenskap, raffinert teknikk og forfengelig streben, har det ikke vært på moten å tro på en Skaper. I denne forførte verden har gudskunnskap funnet liten eller ingen plass i den moderne utdannelse.

Den framfor ALT VIKTIGE SYVENDE LOV for suksess er ikke desto mindre å ha *kontakt med, ledelse og løpende hjelp av GUD!*

Og den som *faktisk* setter denne ytterst viktige syvende loven *sist* dømmer høyst sannsynlig sitt eget liv til fiasko i siste instans.

Hvorfor aller viktigst

Se igjen på den første loven, slik den her er nummerert. Det er ikke bare å velge et mål — *hvilket som helst* mål. Det gjelder å sette det *rette* målet som siktepunkt for ens liv.

Denne verdens “suksessfulle” hadde alle sine mål. Men deres mål førte til materielle resultater. De søkte lykken i forfengelighet, stolthet over status, materielle ervervelser, fysisk aktivitet og streben. De søkte menneskers anerkjennelse. Men folk er menneskelige, og deres liv midlertidig. Materielle gjenstander er også lite varige og foreldes til de må tas ut av bruk.

Hovedmålene til dem som antas å være suksessfulle i verden er gjerne to: *Status* — drevet av forfengelighet, og *penger* med de materielle ting penger kan kjøpe. Men lykken er ikke materiell, og penger er ikke kilden til den. Forfengelighet er, som Salomo noterte seg, som å jage etter vind!

Disse mennene som jeg har nevnt, tjente penger. Deres

bankkonti kunne være fulle, men deres liv var tomme. Når de oppnår penger, tilfredsstill det aldri. Alltid ønsker de mer. Disse pengemessige seire, disse materielle ervervelser gav selvsagt en følelse av tilfredshet — men den varte aldri!

Denne livslange kamp — dette konstante “jag etter vind” — streben etter falske verdier — etterlot i sitt kjølvann spor av frykt og bekymringer, engstelse, skuffelser, sorger, dårlig samvittighet, utilfredshet, tomme liv, frustrasjon — og til slutt DØD!

Jo da, det var selvsagt fornøyelser, spennende øyeblikk, perioder med glede. Det var nå og da perioder med fryd og spenning og midlertidig lykkefølelse. Men de var alltid fulgt av depresjonsperioder. Alltid vendte det tilbake en indre, gnagende følelse av sjelehunger. Og denne drev dem i sin tur til å søke tilfredsstillelse i de tusen-og-en aktiviteter i verdens virvel av materielle fornøyelser og tidsfordriv.

Men disse fylte aldri tomrommet. De tilfredsstilte aldri den virkelige, indre hunger.

Disse menneskene var neppe klar over det, men hungeren var åndelig. Og åndelig hunger tilfredsstilltes aldri av materiell føde!

Denne verdens “suksessfulle” anvendte de seks lover for suksess. Men de holdt Gud utenfor bildet, og lykke og virkelig suksess utenfor sine liv.

Det ser ut til at nesten ingen i dag innser HVORDAN — og hvorfor — vi ble skapt. HVA vi mennesker er og HVORFOR vi er. Hvorfor lever vi uten kjennskap til dette grunnlag for all viten?

To fundamentale, viktige fakta er oversatt:

1) Skjønt mennesket ble skapt av jordens muld som fysisk vesen til å opprettholde livet ved å spise fysisk føde og drikke fysisk vann, ble det også skapt til å *treng*e åndelig føde og drikke av det “levende vann,” av Guds Ånd. Uten disse åndelige nødvendigheter kan ikke mennesket være virkelig og vedvarende lykkelig. *Intet annet* virkelig tilfredsstill.

2) Den evige Skaper, som skapte oss i sitt bilde er skaper av ALT som er. Alt mennesket trenger for til stadighet å gjøre livet overstrømmende tilfredsstillende, må komme fra ham. Han er FORSYNINGSKILDEN. Han er GIVEREN av alt godt. HVORFOR skal mennesket ignorere den sanne KILDE og prøve å

oppnå tingene, hvor intet er å oppnå? Hvis jeg ønsker å trekke krystallklart drikkevann opp av en brønn, går jeg til en brønn fylt med slikt vann, ikke til en som er tom. Gud sier om våre land: “For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har de forlatt, KILDEN med det levende vann, og hugget seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann” (Jeremias 2:13).

Og på ny sier han: “Nå vel, alle I som tørster, kom til vannene, og I som ingen enger har! Kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk. Hvorfor veier I ut penger for det som ikke er brød, og eders fortjeneste for det som ikke kan mette? (Esaias 55:1-2.)

Se enda en gang på den *første* av lovene for suksess. Sagt på en annen måte, det gjelder å DEFINERE SUKSESS! Og hva består virkelig suksess i? Så snart du har lært den sanne *mening* med ordet suksess, da har du funnet det eneste *rette* målet.

Det rette målet angir retningen for ditt livs reise. Suksess er målet for denne reisen. Suksess er det stedet du til slutt *kommer til* — og sann suksess innebærer en lykkelig reise til å glede seg over på veien.

MENING med livet?

Er det, når alt kommer til alt, en mening med livet?

Hvis vi var anbrakt her av en Skaper, ville han da ha gjort det uten GRUNN? Og en Skaper med intelligens og makt til å konstruere og produsere menneskesinn og — kropp kunne ikke unnlate å gjøre alle de redskaper, ingredienser og hjelpemidler som er nødvendig for å fullføre denne sin hensikt, tilgjengelig for menneskene!

Mennesker som er avskåret fra Gud, har naturligvis ingen viten om den hensikten. For denne viten er ikke materiell, men *åndelig*. Og åndelige ting kan ikke ses eller høres, føles, luktes eller smakes. Åndelig viten kan bare overføres ved åpenbaring. Og denne verden har forkastet åpenbaring. Mennesker som er avskåret fra sin Skaper er nødvendigvis åndelig blinde og uvitende og raver i mørke. Derfor klarer de ikke gripe de rette redskaper, ingredienser og hjelpemidler.

Men Skaperen har sammen med den menneskelige mekanisme som han skapte, vedlagt en *instruksjonsbok*.

Den inneholder alle de reelle svarene. Den åpenbarer livets egentlige FORMÅL — menneskets potensielle, endelige bestemmelse!

Den *instruksjonsboken* er, som Bruce Barton så treffende sa: “Boken som ingen kjenner.”

Nesten ingen vet at ca. 95% av denne bokens innhold er ignorert av den bekjennende kristne geistlighet. De fleste vitenskapsmenn og pedagoger i dag antar, feilaktig og uvitende om fakta, at Bibelen bare er boken til en urgammel uvitende jødestamme, som strevde med å danne seg et gudsbegrep — i svundne dagers uvitenhet og overtro. De prøver ikke Boken, som de prøver andre data, for å se hva den sier. De ignorerer den som noe som ligger under deres intellektuelle verdighet å ta i betraktning.

De Bibel-troende fundamentalister siterer og bruker generelt sett ikke mer enn ca 5% av skriftstedene. Omtrent en tredjedel av Bibelens hele innhold er viet till FORHÅNDS-NYHETS-FORMIDLING, som i religiøs terminologi kalles profeti. Få gir akt på denne tredjedel av skriftene — og disse få synes blottet for forståelse.

Hva nesten INGEN innser er at de upåaktede 95% av dette store bindet er instruksjoner som Skaperen leverte med sitt prokukt — slik som enhver varefabrikant vil gjøre det. Og dog er noen lærde i dag blitt overrasket og sjokkert over å oppdage at denne oversette, baktalte, misrepresenterte Boken inneholder SVARENE på selve livet — åpenbarer HENSIKTEN med livet — LOVENE som styrer det — SVARET på hva som ER suksess, og hvordan den kan oppnås!

Det har vært som å oppdage en gullmine av viten, som de ikke visste eksisterte. De fant at den GIR MENING — ja, at DEN ER SELVE GRUNNLAGET FOR VITEN på så godt som alle områder — at den gir den eneste rette *innstilling og angrepsmåte* for å samle ytterligere tilgjengelig viten.

Den potensielle, endelige bestemmelse er det *eneste SANNE* mål. Den er vår eksistensberettigelse! Den er grunnen til at vi ble født!

De som har arbeidet, strevd og kjempet seg vei mot noe annet mål har forspilt sine liv — levd forgjeves! De har, når sant skal sies, ikke kommet noen vei!

Og hvor mange har, siden menneskene ble satt her på

jord, virkelig kjent denne HENSIKTEN — dette ene rette målet med livet? I sannhet svært få!

Tidspunktet da vi trenger GUDDOMMELIG LEDELSE, OPPLYSNING OG HJELP er *helt fra BEGYNNELSEN* av — på den tid da den unge mann eller kvinne skal velge *det RETTE MÅLET*.

Uten guddommelig ledelse setter man seg alltid gale mål.

Det er DERFOR de fattige med *minst* viten og materiell rikdom *ofte synes* å være de lykkeligste. Egentlig er de ikke lykkelige. De er bare *mindre misfornøyd!* De er ikke kommet så langt i GAL RETNING som de som selvtilfreds og forfengelig antok seg å være bedre og mer intelligente enn dem!

Livet har en MENING. Gud har faktisk satt i ufravikelig omløp visse LOVER for å gi mennesket enhver form for lykke, trygghet og alle GODE ting det måtte ønske — SELVE LEVEMÅTEN som *oppfyller* Guds HENSIKT med vår eksistens!

SE DEG OM! TENK! En bil ble konstruert og bygget av dens menneskelige konstruktører for å transportere passasjerer, og gjøre det raskere og behageligere enn med gammeldags hest og vogn. Hvis nå bilen hadde hjerne og vilje til å handle fritt, ville det da ikke være latterlig om den sa: “Dette er dumt! Jeg antar ikke jeg er skapt for å transportere folk. Jeg antar jeg ble skapt til et *annet* formål. Jeg nekter å transportere folk. Jeg vil være et instrument for å se på stjernene på himmelen.”

Øyensynlig er det bare det dumme, tåpelige mennesket — med en POTENSIELL intelligens og tanke — KAPASITET hinsides noen annen skapning Gud har skapt — som sier “HVORFOR har du skapt meg slik?”

HVA ER så dette FORMÅLET som vi er satt her for?

Dette har menneskeheten totalt mistet enhver forestilling om. For mennesker som er åndelig drukne av våre dagers falske, materielle begreper vil utsagnet om dette formålet lyde merkelig, absurd og umulig. Det overskrider så LANGT alt hva menneskeheten i denne forblindede verden forestiller seg, at utsagnet vil vise seg for stort til å fattes og aksepteres.

Det får være nok å si — og jeg vil overlate til andre

brosjyrer og artikler å forklare — at mennesket er satt her i den HENSIKT å bli tilpasset til, og til sist innprentet selvsamme fullkomne karakter som Jesu Kristi! Kristus er nå innprentet med identisk det karakterbilde som er Guds og har også Guds skinnende, strålende, herliggjorte *utseende*.

Om et dødelig menneske skal bli omdannet til *det* perfekte åndelige bilde, betyr det at *vi må FORVANDLES!*

Bibelen beskriver Gud som den store Pottemaker — og oss som leiren. Vi *er* faktisk leirbilder av Gud — består av jordens muld (1. Mosebok 2:7). Slik som vi nå bare bærer den “jordiskes” fysiske bilde, skal vi *etter forvandlingen* bære den himmelskes — GUDS — åndelige bilde (1 Kor. 15:47 - 49). Vi er altså leiravstøpninger med menneskelig intelligens, representanter med egen fri vilje. Vi kan underordne oss eller være gjenstridige. Vi har en fri vilje, evnen til selv å bestemme.

Vi har fritt valg

La oss forstå dette! Vi har moralsk sett vår frie vilje. Gud vil aldri “tvangsfore oss med sin religion.” Han vil aldri tvinge deg til å velge — eller å gå hans vei. Han ikke bare *tillater* deg å velge gal vei — han *tvinger* deg til å ta ditt eget valg. Ellers ville hans HENSIKT bli forpurret.

Den levende Gud har satt foran oss to veier. Den ene, HANS vei, årsaken til alt godt som man kan ønske seg her og nå, pluss evig liv i VIRKELIG varig SUKSESS for alltid. Den annen, den egosentriske veien med forfengelighet, grådighet, misunnelse — den vei menneskeheten har gått i sitt opprør mot Gud og hans lov — veien som er *årsak* til alle sorger, lidelser og onder og ender med død. Og Gud *tvinger* det til å *velge!*

Og dog *byder* han deg å velge veien som leder til VIRKELIG SUKSESS (se 5. Mos. 30:19).

Vi trenger HJELP

Denne endelige SANNE suksess er noe som du ikke kan oppnå av deg selv. Den ingrediens du mangler er GUDS LEDELSE, KRAFT OG ÅND.

Du må ta beslutningen. Du må sette dette rette MÅLET. Du må avgjøre hva du vil. Du må sette inn alle dine krefter.

Du må ARBEIDE på å overvinne, vokse og utvikle deg åndelig, og så holde fast ved det. Og dog er det GUD som sørger for den aller viktigste ingrediens — hans kraft, hans kjærlighet, hans tro — hans ledelse — HANS LIV!

Den 7. lov endrer alt

Se nå hvor FORSKJELLIG hele livet blir når denne SYVENDE LOV FOR SUKSESS anvendes.

For det første vil det fullstendig endre den gjennomgripende HOVEDMÅLSETNING, slik jeg nettopp har forklart. Selvsagt vil du ha andre mindre mål — som yrke og stilling for å skaffe materielle nødvendigheter, og HJELPE til med å oppnå hovedmålet. Og disse mindre mål må alltid være samstemt med — og bidra til hovedmålet.

Ditt hovedmål vil nå være åndelig, ikke materielt. Det vil følge De ti Buds LIVSFORM. Du vil fakstisk LEVE AV *hvert av Guds Ord* — dvs. Bibelen!

Ta nå på ny for deg den andre loven for suksess.

Din UTDANNELSE og hele forberedelse vil bli FORANDRET. Du vil søke å lære livets SANNE VERDIER, ja for dette livet så vel som livet etterpå! Det betyr at din lærebok nr. 1 blir BIBELEN. Den vil åpenbare for deg KRISTI SINNELAG. Dette vil gi deg den rette mentale INNSTILLING ved all utdanning og praksis.

For det tredje, du vil få den VITEN som Gud åpenbarer vedrørende HELSELOVER.

Ta så FJERDE LOV. OM du er motivert av GUDS ORD, *vil du ha DRIV*. Gud befaler at du gjør det du gjør *av all din evne*. Spenn deg for! Det som er verd å gjøre, er det verd å gjøre så godt du kan! Ni bibelsteder byr deg å spenne deg for med FLID. Ti andre steder i Bibelen byr oss å VÆRE FLITTIGE. Og 36 skriftsteder befaler, eller viser eksempler på å handle *med flid*. Mange av disse instruerer oss flittig å søke Guds ledelse og hjelp, og adskillige å holde hans bud *med flid*.

Hva med forretningsmannen? “Ser du en mann som er dugelig i sin gjerning [eller med engelsk tekst, KJV: ‘flittig i sin forretning’] — han kan komme til å tjene konger; han kommer ikke til å tjene småfolk” (Ordspr. 22:29).

Bibelen tolererer ikke dovenskap eller oppgittethet. Den

råder oss til å betrakte mauren og bli vis. Bibelen påbyr arbeidsomhet!

Å løse problemer

Nå, *lov nummer FEM*. Uansett hvor intelligent, våken og oppfinnsom du er, så *TRENGER DU GUDS VISDOM OG HJELP* til å løse de stadige problemer og *møte de gjentatte hindringer* på livets vei. Hva enten det er i forretningslivet, i et yrke, privat eller hvor det nå er, så vil den som har *KONTAKT MED GUD* og som i stillhet i sitt private lønnkammer kan ta sakene — disse krisesituasjoner, disse problemer — med til nådens trone og *søke Guds konsultasjon og råd, få GUDDOMMELIG VEILEDNING!* Men selvfølgelig kun om vedkommende er ydmyk, lydig, iherdig og trofast.

VISDOM kommer fra GUD.

Kan jeg få gi et personlig eksempel? Gud har velsignet sitt Verk og fått det til å vokse til en kjempemessig, verdensomspennende virksomhet med kontorer verden over. Gud har plassert meg i stillingen som administrerende direktør i dette ekspanderende foretagende med hundrevis av ansatte. Vi *møter til stadighet* problemer av alle slag. Jeg har problemer å løse, hindringer å forsere, retninglinjer å trekke opp, beslutninger å ta som griper inn i manges liv — og ofte involverer tusenvis av dollar, ja selv millioner. Det er et viktig ansvar.

Jeg har alltid så langt jeg kan huske, det vil si fra 5-årsalderen, ønsket å *FORSTÅ*. Men for 42 år siden oppdaget jeg at jeg trist nok manglet, og dog sårt trengte til *VISDOM*. I og med at jeg hadde viet mitt liv til å leve bokstavelig talt *etter* hvert eneste ord i Guds instruksjonsbok — Bibelen — adlød jeg følgende bud fra Gud:

“Dersom nogen av eder mangler visdom, da bede han Gud . . . og den skal gis ham” (Jak. 1:5). Han har gitt meg visdom. Han har selvfølgelig tillatt meg å begå feil — men aldri en større feil som kunne ha truet hans store Verk.

Visdom må anvendes individuelt i enhver gitt situasjon. Jeg lærte for mange år siden nødvendigheten av å få tak i *alle* fakta av betydning for en sak før man tar en avgjørelse. Men det trengs mer. Guds Ord sier at hvor det er mange rådgivere, der er frelse [engelsk: ‘sikkerhet’]. Ved enhver viktig

avgjørelse kaller jeg inn de mest mulig kompetente rådgivere, spesialister på det område det gjelder.

Om du aldri har hatt denne guddommelige hjelp kan du simpelt hen ikke vite hvor overmåte meget den betyr! Vi er hundrevis av ganger blitt reddet fra kostbare blundere. Vi blir spart for bekymringer og “hodepiner” som de fleste forretningsfolk får av slike problemer. Vi kan gå videre i TILLIT — den forvisning som er TRO! For en *velsignelse!* For en betryggelse og glede!

Det lønner seg!

De som prøver å leve *uten den levende KRISTUS i sine liv* går glipp av det mest praktiske og verdifulle aktivum de kunne ha. I våre dagers språk: “DET BETALER SEG! Vi må selvsagt bruke våre egne evner. Vi må virkelig TENKE OSS OM. Vi må anvende alle våre egne ressurser og vår naturlige oppfinnsomhet. Men vi har den TILLEGGSSIKKERHET som guddommelig LEDELSE gir. Ofte er det Gud som stiller til SITUASJONENE. Han gir oss bokstavelig talt “gjennombrudde- ne”! *DET LØNNER SEG!*

Se så til slutt på *suksess-lov nummer SEKS. Utholdenhet — Viljen til ikke å gi seg — ikke la seg slite ut — Aldri gå fra jobben, eller gi opp.*

Skaperens Instruksjonsbok synes full av dette. Jesu lignelse om såmannen og såkornet viser de fire gruppene. Alle hørte Guds Budskap. Alle ble gitt anledningen. Tre av gruppene GA OPP. En kom aldri egentlig i gang. To startet opp med glede og kraftig oppblomstring, men lot tidligere venner og dagliglivets bekymringer og fornøyelser avspore seg og mistet motet. Den andre gruppen av dem som gav opp, hadde ganske enkelt ikke den karakterstyrkens dybde i seg at de ville holde ut med noe som helst. De var av natur rett og slett slike som gir opp. Selv blant dem som fortsatte og holdt ut var det noen som var mer iherdige, mer oppfinnsomme, bedre forberedt, mer påpasselige med helsen og som derfor utviklet seg *lenger* og fullførte mer enn andre. De vil få en større belønning!

Jesus Kristus sa rett ut: “Den som holder ut til ENDEN han skal bli FRELST.”

Ja, disse syv lovene er *VEIEN*, ikke bare til forretningsmes-

sig og økonomisk suksess — det er DE LOVENE som fører til rikt, lønnende, interessefylt, overstrømmende levned og til slutt til EVIG LIV OG HERLIGHET i Guds Kongerike.

Den veien lærer deg å velge det RETTE MÅLET. Den lærer deg å STUDERE så du kan fremstille deg for din Skaper som en som holder prøve — holder mål. Den lærer deg å erverve VITEN, den rette og sanne utdanning — forberedelse til suksess. Den lærer deg å passe helsen. Den lærer deg flid — driv — lærvillighet, vedholdende innsats. Den lærer deg oppfinnsomhet og tilbyr deg guddommelig hjelp til å gå den veien og til å HOLDE DEG TIL DEN HELT TIL ENDEN!

FOR ET LYKKELIG LIV Gud har gjort mulig! For en velsignelse — for en GLEDE! For en TRYGGHET! Dette den ubetinget levende TRO's liv hvor vi stoler helt på GUD — vår Skaper!

Jeg vet hva jeg snakker om! Jeg har nytt et slikt liv i femtito år! Det er et TRAVELT liv — men det er interessant, spennende, lykkelig og overstrømmende LØNNSOMT! Og hele tiden ser man fram til MÅLET OVER ALLE MÅL — et evig liv i GUDS KONGERIKE!

Jeg ønsker å DELE det livet med deg! Kanskje vil du også nyde det!

SUPPLERENDE LESESTOFF

Guds verdensvide Menighet utgir mange opplysende og interessante skrifter innen et vidt spektrum av bibelske emner. Fire av disse er nevnt neden for.

Hvorfor ble vi FODT? (NB)

Ble menneskeheten skapt og plassert her på jorden av en intelligent og allmektig Skaper og da i en bestemt hensikt? Og hva var i så fall hensikten — og hvorfor er menneskeheten så totalt uvitende om det?

De ti Bud (N10)

Er De ti Bud foreldet i våre dagers kaotiske verden? Eller er de like aktuelle nå som da Gud gav dem på Sinai berg? Her har vi en brosjyre som i klar tekst forklarer denne ufravikelige, levende lov, som snart vil bli grunnloven for en fredelig, fremgangsrik og lykkelig verden av i morgen.

Korrespondansekurset

Ambassador College Korrespondansekurs er enestående. Hvert av de tolv seksten-siders månedlige leksjoner gjør Bibelen aktuell og meningsfylt i våre dagers verdenssituasjon. Livets viktigste spørsmål blir gransket etter hvert som du skritt for skritt blir ledet til de klare svarene i den egen Bibel.

Fins det en GUD? (DK GE)

Kan Guds eksistens logisk bevises? Hvor kom det første liv fra? Kan vi vite om Gud er i besiddelse av tankens kraft? Foreløpig kun på dansk: Er der en Gud?

Skriv etter dine egne gratis eksemplarer av disse skriftene. Våre adresser verden rundt står bakerst i denne brosjyren.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Postboks 2513 Solli, Oslo 2, Norge

Danmark: Postboks 211, DK 8100 Århus C, Danmark

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm, Sverige

Storbritannia, resten av Europa og Midt-Østen (engelsktalende): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, England

Tyskland (og andre tysktalende): Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest Tyskland

Sveits, (fransktalende): Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211, Geneve, Sveits

Frankrike: B.P. 64, 75662, Paris, CEDEX 14, Frankrike

Spania (spansktalende): Apartado Postal 1145, La Coruna.

Holland og belgisk Flandern (hoilandsktalende): Postbus 333, 3500 AH Utrecht, Nederland

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem, Israel

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2, Canada

Canada (fransktalende): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5, Canada

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 5 D.F.

Syd-Amerika: Institucion Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vest-Indiske øyer: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936, Vestindia

Australia, India, SriLanka og Sydøst Asia: P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001, Australia

New Zealand og Stillehavsoyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila, Philippines 3117

Syd-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg, Republic of Syd-Afrika 2000

Zimbabwe (Rhodesia): P.O. Box U.A., 30 Union Ave., Salisbury, Zimbabwe

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State, Nigeria

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra.

Kenya og resten av Øst- og Sentral-Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske osean: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

U.S.A. (verdeshovedkvarteret): P.O. Box 111, Pasadena, California 91123, U.S.A.

DETTE HEFTE UTGIS GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE.

Det er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takknemlighet. De som frivillig ønsker å hjelpe — og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

